

گفتگو با سعید کرمی هنرمند صنایع دستی: برای یادگیری هنر؛ چشم دل می خواهد نه فقط چشم سر

وقتی زیباییها را می بینیم، جهان آفرینش را لمس می کنیم، شکرگزار خدای مهربان که چشمها و قدرت بینایی به ما داده هستیم؟! سعید کرمی دوست کم بینا هنرمند ومدلینگ کشورمان است که با وجود نا بینایی، توانسته با صبر و کوشش به موفقیت برسد.

***لطفا خودتان را برای خوانندگان مجله معرفی کنید.**

سعید کرمی توانمند کم بینا ۲۶ سال دارم. در پایتخت آبشاهارهای ایران یعنی لرستان چشم به جهان گشوده ام و ساکن پایتخت فرهنگ و هنر ایران اصفهان هستم.

***خانواده شما چند نفر هستند؟ به غیر از شما، کسی دیگر هم مشکل جسمی دارد؟**

چهار خواهر و پنج برادر دارم که همه از من بزرگتر هستند. من فرزند آخر هستم و به غیر از من فرد دیگری در خانواده محدودیت یا معلولیت جسمی ندارد.

*از مشکل جسمی خود می گوئید؟

بنده در سال هفتاد و هفت که تنها هفت سال داشتم، در یک بازی کودکان دچار حادثه شدم و بر اثر ضربه در بازی که منجر به عفونت شدید شد یک چشمم را از دست دادم و در حال حاضر دنیا را با یک چشم آنهم ضعیف می بینم. ولی از تقدیر الهی راضی هستم.

*تحصیلات شما در چه زمینه و تا چه مقطعی است؟

تحصیلات من در زمینه الکترونیک در رشته برق صنعتی است. با توجه به مهیا نبودن شرایط تنها تا مقطع کاردانی ادامه تحصیل دادم.

*در چه رشته هنری فعالیت می کنید؟

در حوزه صنایع دستی در رشته تزئینات معماری و در هنر آینه کاری فعالیت می کنم. همچنین در این حوزه صاحب سبک نیز هستم. یاد آور شوم که اولین کم بینای ایران هستم که توانسته به این مدرک دست پیدا کند!

*در صحبتتان گفتید صاحب سبک هستید، در موردش توضیح می دهید؟

در هنر صنایع دستی و در رشته آینه کاری از یک روش همیشگی و تکراری و طرح خاصی و فرمولاسیون خاص استفاده می شود. اما بنده بدون داشتن هیچگونه الگو کشی، نقوش سنتی و اسلیمی طرح را با ثبت و خلاقیت خودم طراحی می کنم. طرحهایم را از دیدن طبیعت الهام می گیرم.

*در مورد نحوه یادگیری هنر و انگیزه خود برای ما بگویید.

علاقه ام به هنر و کارهای اجتماعی از همان دوران کودکی بود. من عاشق هنر و فعالیت های اجتماعی و داوطلبانه هستم. وقتی وارد امامزاده ها و یا کاخهای باستانی و دیگر اماکن می شدم، با دیدن آینه کاری محو جلای و زیبایی و قدرت خالق و مخلوق می شدم و دوست داشتم خودم هم آینه کاری را فرا بگیرم. در شهری ساکن هستم که مهد هنر و آینه کاری است. با توجه به شرایط جسمی که داشتم و نبود اطمینان و صداقت آموزشی از طرف بعضی اساتید، هیچکس حاضر به آموزش و فراگیری این هنر ایرانی به من نشد... و ترجیحا شخصابا پیگیرهای و دیدن فیلمها و خواندن کتابها و آزمون و خطاهای بسیار در حدود دو سال متوالی توانستم این هنر را در سبک و سیاق و میل خودم یاد بگیرم!

*از فعالیتهای اجتماعی خود می گوئید؟

خدا را شکر با توجه به محدودیتهایی که دارم این انگیزه هنوز در درونم وجود دارد که مردم و اقشار مختلف جامعه را با هموعان خود و تواناییهایشان آشنا کنم.

کارهای اجتماعی و فرهنگی زیادی انجام می دهم، در حوزه کار و فرهنگ. افتخار این را دارم

که به عنوان مدل کم بینای ایران مطرح باشم در دنیای مدلینگ! دنیایی که اصلی ترین قوانین آن داشتن اندامی سالم است. اما هم من و هم خیلی از دوستان مثل من با حمایت و مدیریت خانم خوش ذوق و مهربان "محبوبه رحیمیان" این سد را به درستی شکسته ایم.

در این عرصه فعالیت می کنم و چنانچه ما را حمایت کنند، در این عرصه حرفهای زیادی برای گفتن هم داریم. چه ایرادی دارد در رسانه و تلویزیون ما مجری کم بینا و یا ویلچری و یا توانمند دیگری داشته باشیم! وقتی حرف اصلی را علم، هنر، دانش و توانایی میزند؟

من حاضرم با مجریان مطرح کشور برنامه اجرا کنم و قضاوت را به مردم بسپارم.

در زمینه اجتماعی نیاز جامعه را می دانیم، باید نگاه مردم را نسبت به معلولین و توانایی های آنان بیش از پیش آشنا کنیم. خدا را شکر در این عرصه هم موفق هستم. گروهی از مردم که از اقشار مختلف جامعه هستند، از دکتر، وکیل، دانشجوها، اساتید گرفته تا کاسب و... را دور هم جمع کرده و مدیریت می کنم. بدون هیچگونه چشمداشت و بحث مالی و به بازدید از سالمندان و معلولین می رویم. که البته کار بسیار سختی است.

مردم ایران در رتبه بندی بین ده کشور برتر دنیا در امر خیر هستند. به خاطر اعتقادات و آداب و رسوم خود کمکهای مالی می کنند که البته این مستلزم اعتماد هم هست.

خدا را شکر من در حال جذب این اعتماد هستم. اگر مردم و کار آفرینان از من و امثال من حمایت کنند، به آنها می گویم که چطور می توانند به وظیفه اصلی خودشان یعنی رضایت خدا و انسانیت و رضایت وجدان به خود واقعی و خدا برسند.

*لطفاً از فعالیت خود در عرصه مدلینگ بگویید. در چه زمینه ای مدل هستید؟

در دنیای مدلینگ امروز قوانینی حاکم است. مثل داشتن تنی سالم و بدنی با استایل زیبا. اما افرادی هستند که به مدل بودن علاقه دارند، ولی این شرایط را ندارند این ذهنیت برایشان به وجود می آید که ما نمی توانیم بخاطر این محدودیت و شرایط مدل بشویم.

این اتفاق برای من افتاد و این سد به درستی شکسته شد. من هم به عنوان مدل لباس معلولین فعالیت می کنم و می دانم که استعدادهای بیشتری هم دارم.

*چه زمانی آغاز به کار هنری کردید؟

آغاز فعالیت هنری ام از سال ۹۱ بود. از سال ۹۳ فعالیت حرفه ای تر شد. سال ۹۵ کارت شناسایی و مجوز فعالیت در رشته تزئینات معماری را از سازمان گردشگری و میراث فرهنگی دریافت کردم.

*هدفمندان زندگی کردن برای رشد و تعالی یک هنرمند بزرگترین دلیل موفقیت است. هدف شما برای آینده چیست؟

خوشبختانه تا الان به چیزهایی که خواستم رسیده ام و البته که هدفم بزرگتر از اینهاست، برای موفقیت در هنر و فعالیت های اجتماعی تصمیماتی دارم. هدف من موفقیت های کوچک نیست، بلکه فتح قله های موفقیت است. اگر مردم و مسئولین و بخصوص مردمی که پای صحبت های ما می نشینند، به ما اعتماد کنند و حمایت های لازم را انجام بدهند، ما هم بهترین عملکرد را به نمایش می گذاریم و باعث تحسین همین کسانی می شویم که توانایی هایمان را نمی بینند.

*آیا به زندگی مشترک فکر می کنید؟

خیر، با این اوضاع تصمیم به زندگی مشترک ندارم!

*شما که هم در اجتماع وهم هنر موفق هستید چرا به ازدواج فکر نمی کنید؟

چون در اجتماع هستم و زندگی های مشترک، دردسرها، اختلافات، مشکلات مالی زندگی مشترک را می بینم ترجیح می دهم فعلا مجرد بمانم! خیلی حرفها و دردلها را شنیدم که نگاهم را به ازدواج تغییر داده است!

*حرف پایانی شما برای خوانندگان مجله چیست؟

سپاسگزارم از وقتی که خوانندگان شما برای مطالعه صحبت های من گذاشتند و حرفهای من را خواندند. امیدوارم با این صحبتها دریچه جدید و نگاه تازه ای باز شود برای دیدن و شناختن توانایی های ما معلولین.

